

вѣрж на тебе, защо не упаци дѣте то ми? кого ще научж да почитж празникъ-тъ ти? кому ще призивамъ твоите чудеса? и кой ще тя почита подиръ моя та смърть? ты можеше да избавишь единародны-атъ ми сынъ, но мои тѣ грѣхове ти на двиха. Но азъ пакъ на тебе ся на надѣвамъ. А жена та ся бѣше въ гърды тѣ и сѣщо то говореше. И тѣй като си додоха плачеха неутѣшно. А свытый Николай презъ нощъ-тѣ извади дѣте то отъ рѣкж тѣ живо, и го занесе въ Кіевъ въ соборнѣ тѣ церквѣ, която бѣше заключенѣ. Сутренъ-тѣ като чуха дѣтински плачь и отворица церквѣ тѣ видеха дѣте мокро лежи предъ иконѣ тѣ на святаго Николая, и ся зачудеха. Тога казаха на Митрополитъ-тъ, който проводи хора по всички-атъ градъ, да явжтъ това на человѣцы тѣ, да дойдѣтъ да познажтъ дѣте то. Това като чуха родители тѣ на дѣте то, скоро отидоха тамо, познаха своето дѣте, и като въздадоха благодареніе на святаго Николая съ плачь и умилны хораты, взеха си го и си отидоха.

 20.

Стефанъ царь Сърбскій.

Стефанъ царь Сърбскій бѣше много добръ человѣкъ, за кое то діаволъ-тъ му завиде и повдигна баща му, та го ослѣпи на полѣ то овче именуемо, гдѣ то имаше церква святаго Николая. Тамо като ся мъчеше Стефанъ отъ болѣсть, яви муся свытый Николай презъ нощъ-тѣ на снѣ, кой